

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΠΟΚΡΕΜΕΥΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΔΟΜΑΝΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γζάννης κι' ο Μαρξ,
μιλούνε κι' άπορείς.

Γ.— Χαρμοσύνας άναγγέλω πτό φιλέωτον κοινόν,
βουλευτής πώς θάβγη νέος στοῦ Ρωμάνου τὸ κενόν
κι' εκλογή θά μᾶς παιδρύνη
μέσ' τὸ καῦμα τὸ βαρύν.

Μ.— Τώρα γλήγορα θά γείνη ;

Γ.— Τὸν Ἰούλιον Μαρξ
κι' εἶν' ἀνάγκη νά φροντίσης μετὰ ζέσεως μεγάλης,
τὸ συμφέρον τῆς ποιρίδος ἀπὸ τώρα νά κυττάς,
καὶ τὸ βιβλιάριον σου νά τὸ ἔχης ὑπὸ μάλης
γιά τοὺς προεξοφλητάς.

X

Ἄς στέρξωμεν νά πληρωθῆ κενὸν δυσαναπλήρωτον
διὰ τὸν πληρωνόμενον καὶ ὄχι τὸν ἀπλήρωτον !

Τὸ βουλευτὴ τὸν ἱκανὸ
ζητήσωμεν ἐν τῷ κενῷ
κᾶν φίλον κᾶν ἐνάντιον.
Ἄλλὰ καὶ νά σιγήσωμεν
ἐν ὄσῳ δὲν ζυγίσωμεν
τὸ ἑαυτοῦ βελάντιον !

X

Θετικὰ τὸν Ἄλωνάρη
θᾶψης νῆας ἐκλογάς.

Μ.— Ὁ Γεράκης θά τὴν πάρῃ
ὄχως νά πολυλογάς.

Πές πῶς εἶν' ἀπὸ τὰ τώρα καθισμένος στὴ Βουλῆ,
Τ' ἀλαμπράτισο μὲ τὸ Ράλλη τὸν ἀσήμεσε πολὺ.
Τώρα πῶφυγ' ὁ Ρωμάνος κι' ἐφινίρισ' ὁ καφφές,
πανταχοῦ θά φέρῃ ἢ Μέγα γενικὴς καταστραφές.
Τώρα πῶφυγ' ὁ Ρωμάνος, σφυροῦ τοῦ ποῦ βροδῆ,
ἀπουκάτ' ἀφ' τοῦ Γεράκη τ' ἀριμάνειο σπαθί !

X

Γ.— Αἶν' ὁ Διβαδάς πῶς τᾶχει μὲ τὴν ἐξοχότητά του
π' ἄφης τὰ πράμματά του
σοικεινὰ καὶ μπερδεμένα
καὶ προστάτην τῆς μερίδος δὲν ὑπέδειξε κανένα.
κι' ἐπειδὴ κι' ὁ Κοσμετάτος κατ' αὐτὰς συνέβη νᾶχη
ἐνφλουέντσα καὶ συνάχι,
φοβερά τοὺς ψηφοφόρους τυραννεῖ ἀμφιβολία
ἂν θ' ἀξίζουν τὰ βιβλία,
ποῦ καθέννας βρὲ Μαρξ,
μὲ μεγάλην ἀγωνίαν τὸ χερσὸ τοὺς καρτερεῖ.

X

Γιὰ φαντάσου νά μᾶς μείνη τὸ βιβλίον τῆς προσόδου
πεταμένο σὲ μὴν ἄκρη σὰ φελλάδα τοῦ Μπερτόδου
καὶ κανεὶς νά μὴ μᾶς λήη ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν
ὑποψήφιος σφριγῶν
κι' ἐννοῶν νά βελτιώσῃ τὸ ρωμῆικο ἐν ζήλω,
« πόσο θέλεις συμπολίτα, νά μοῦ δώσῃς ἕνα φύλλο ! »
Εἶναι τοῦ Συντάγματός μας εἰρωνεῖα ἐντελής,
βιβλιάριο νά βγάνης καὶ νά μὴν τὸ προπουλῆς !
Στὸ σπύτος ἄναγε φανὸ
καὶ ζήτησον ἐν τῷ κενῷ
τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου
ποῦ θά ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τῶ τόπον.
Καὶ ἡ κενή σου κεφαλή, κενὰ φανταζομένη,
θὰ βρῆ κενὸν ἀραόδοι γιὰ τὸ κενὸν ποῦ μένει !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. ΣΥ. ΥΙ. ΦΙ. 0040

Αἱ Εἰκόνες τῶν Σισίων

μετ' εἰκόνων ἑξασιών.

Λένε, πῶς γλέντια γείρονται σπουδαῖα στὰ Παρίσια,
 μὰ πρὸ σπουδαῖο θεωρῶ
 τὸ γλέντι μας τὸ ἱερὸ
 ποῦ γένηται στὰ Σίσια
 μὲ καλογήρους, μ' ἄμαξες, μὲ ζῶα καὶ τὰ φέστα,
 κι' ὡς εἶναι δόξα καὶ τιμὴ
 σ' ἐκεῖνον ποῦτιαν' ἀφορμὴ
 νὰ γένηται ἡ φέστα.

Ἀπὸ τὸ Κάστρο φέροννε τῆς ἁγίας Εἰκόνες
 καὶ πίσωθὲ τοὺς τρέχουνε θεοσεβεῖς κοκῶντες
 καὶ κόσμος ἄπὸ τὰ χωριὰ κι' ἀπὸ τὴ χώρα μέσα
 καὶ πάει κι' ὁ Καρατινὸς παρὲα μὲ τὸ Μπλέσα
 κι' αὐτοὶ ποῦ μπαίνουν ἀναιδῶς σὲ κάθε μύτη μύγα,
 τοὺς βλέπουνε κι' ἀδτιμονοῦν
 καὶ λένε « πῶς νὰ συμφωνοῦν
 ὁ Κώστας μὲ πολλὰ μαλλιά κι' ὁ Μπλέσας μὲ ὀλίγα ! »

Ὡραῖο καὶ θαυμάσιο κι' αὐτὸ τὸ πανηγῆρι
 πῶχει παρτίαξι τραγὴ
 κι' ὀπίσω πᾶν' οἱ Καστρινοὶ
 κι' ἔμπρὸς οἱ Καλογῆροι
 καὶ λιγούλακι παρακεῖ
 ὁ Καραβιάς μὲ τὸ φλασκί,
 κι' ὁ Παππαδάτος ὁ κλητῆρ μ' ἄλλο φλασκί στὸν ὦμον
 κατὰ τὸν περὶ τσουξέως Σιγμαξιδῆτα νόμον.

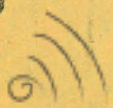
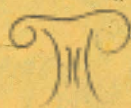
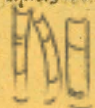

Ἡ φέστα τοῦ Σισιώτωνα πολὺ πολὺ μ' ἀρέσει
 γιατί χορταίνω ποῦ κνιτῶ
 τ' ὠραῖο καὶ καμαρωτὸ
 Δειβαθινὸ βελέσι.

Χορταίνω μὲ τὰ λούλουδα ποῦ βλέπω μέσ' τὸ δρόμο,
 τὰ εὔσομα, τὰ ζηλευτά,
 ποῦ δὲν θὰ χόρταινα μ' αὐτὰ
 ἂν ἴσως μ' ἔκανε κι' ἐμὲ ἡ φέσις . . . κληρονόμο !

Ψάλλον παππάδες Καστρινοὶ
 τοὺς ἕμνος τῶν Εἰκόνων,
 κι' ἀκολουθοῦν Δειβαθινοὶ
 ἐφ' ἄμαξων καὶ ὄνων,

καὶ κόσμος ποῦναι τακτικὸς
 στὰ γλέντια τῆς ἀμάκας,
 κι' ἀκλούθαε θρησκευτικῶς
 κι' ὁ Σπῦρος ὁ Μπουλάκας,
 ἀλλ' ὅσοι μὲ τὰ πόδια τοὺς κλονθοῦσαν τῆς Εἰκόνες,
 βδομάδες θὰ τινάζονται καὶ δὲν θὰ βγοῦν ἢ σκόνες.

Σὲ γλυκογάραμα Μαγιοῦ μ' ἀέρ' ἀρωματώδη,
 Ἄνω καὶ Κάτω Δειβαθῶ σηκώνεται στὸ πόδι
 καὶ βλέπεις σ' ὅλες τῆς λιθῆς καὶ σ' ὅλα τὰ πεζούλια,
 χεῖλη καὶ μοῦτρα κόκκινα σὰν τὰ κοκκιογούλια
 καὶ σωματάκια τορνευτὰ
 ἐν καλλονῇ σπανεῖα
 ποῦ δὲν ὑπάρχουν ἀπ' αὐτὰ
 στὰ νέα καφφενεῖα.

Ἦταν ἀσκέρι μπόλικο στοῦ Σισίωνα τὴ φοῦρρα·
 σαρανταδύο ἄμαξες καὶ χώρια τὰ γαϊδούρια
 κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τὴν ἄμαξα πηγαίνω κάθε χρόνον.
 Ἐφέτος ἔμαρτύρησα πῶλῆγα μὲ τὸν ὄνον,
 γιατί δὲν ἔμυρσεσά τὰ βρωῶ ῥυθμὸν τοῦ βήματός του
 ἔνεκα πῶδιέτρεχε ὁ μὴν τοῦ μέλιτός του.
 Τῶχάλασα ὡς φαίνεται τὴ συναναστροφή του
 κι' ἐπέφερα ἔλεεινὰ,
 κι' ἐτράβηξα ὅσα δεινὰ
 ἐτράβηξε κι' ὁ Χαλικιᾶς γιὰ τὴν ἐπογραφή του.

Ἡ Τραυλοπερατούδησις ἦτανε στὴν ἀράδα,
 καὶ μέσ' τὴ μέση μιὰ γρηά
 ποῦ θὰ γυρεῦη παντρεῖα
 γιατί ἦταν πουρβεράδα.

Ἦταν ἡ Περαιτούδησις μὲ τὸν παπᾶ στὴ μέση
 γιατί μεγάλως ἀγαπῶ
 καὶ τὸ βελέσι τὸν παπᾶ
 κι' ἐκεῖνος τὸ βελέσι.

Περατινὰ γαρούφαλα καὶ Καραβάδου ῥόδα,
 σι' Ἀδράκι τὰ καμάρωσα ντυμένα μὲ τὴ μόδα,
 Τὴ μόδα τὴν ἔλεεινὴ
 δὲν ἔμπορῶ νὰ διώξω !

Ὅλες θὰ βάλουν τὸ κλωνί

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

30137ΑΒΙΟ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑΣ
 ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Πολλούς λεβέντες έβλεπα στὸν Καραβάδο μέσα
 μὲ πρόσωπο σὰν τὸ γουλι
 ἀπὸ τὸ μπόρσι τὸ πολὺ
 ποῦ τρώνε σιτὴν Ὀδέσσα·
 ἐνῶ ἀπὸ τοὺς Καστρινοὺς
 κανεῖς δὲν ἔχει ταξέρα
 γιατί' εἶναι ὅλος τους ὁ νοῦς
 μονάχα γιὰ λανταξέρα.

×

Τῆς Πορτογαλομουσοῦδης τὸ εἶδα στὰ σύνορά τους
 κι' αὐτὲς μὲ τὰ καμουῖφα τους καὶ μὲ τὰ μπολερά τους
 κι' εἶδα πῶς ξέρει κι' ἡ Μουσοῦ
 καὶ τὸ ἀντρειτέδες καὶ τὰ σοῦ,
 κι' εἶδα καὶ τὸ Γιωργόπουλο τοῦ νόμου τὸν κλητῆρα
 ποῦν' τὸ παποῦτσι του φαρδὸν σὰν τὸν ὁδοιπορῆρα,
 εἶδα τοὺς Βιάχους ἄνωθεν καὶ τοὺς Δοιράδες κάτω
 κι' ὅσους αὐτοὺς ποῦ φέρνουνε τὰ σέακλα στὸ μαρκάτι
 καὶ τρέφουν ὀλοχροικῶς ἀντὶ μικροῦ τιμήματος
 τοὺς κολοσσούς τοῦ χοήματος.

×

Εἶδα καὶ τοὺς μονάζοντας ἐν τῇ Μοιῇ Σισίων
 καὶ πάντας ἐμακάρισα·
 ἀλλὰ καὶ τὰς γαστέρας των ὄρων ἐκ τεῦ πλησίον,
 πολὺ ἐσαβεντάρησα!
 Κι' ἐξήλεπα τῶν μοναχῶν τὸν βίον τὸν ὄραϊον
 ποῦναι πιστοὶ στὸ γεῦμα τους καὶ τακτικοὶ στὸ δειπνο τους
 κι' ἐθαύμασα ποῦ μούπατε πῶς σὺνταγμα κορραίων,
 δὲν τοὺς χαλᾶ τὸν ὕπνο τους!

×

Τὶ ποιήσεις ἐν τῇ Μοιῇ, τὰ γυναικεῖα σώματα
 γὰ ὑπολίπτουν ντεκολτέ εἰς θεοφόρων ὄμματα!
 Τὶ θέα νᾶν ποδόγυρος
 στὰ χόρτα καθισμένος,
 καὶ παρακεῖ καλόγηρος
 ἀφοκοκκινισμένος!
 Τὶ καλογῆρον ἀντοχή
 ποῦ τοῦ Μαγιοῦ τὴν ἐποχή
 μέσ' τῆς Μοιῆς τὰ σπήλαια,
 περιποιεῖται θήλεα!

Ἡ τῶν Σισίων ἔληξε εἰκὼν καὶ ζωγραφία,
 κι' ἐδόξασαν οἱ Μοναχοὶ
 καὶ οἱ φιλόσοφοι πτωχοὶ,
 τὸν Πλάστην τὸν ποιήσαντα τὰ πάντα ἐν σοφία!

Ο ΜΑΗΣ

Περνοῦν ἀπ' τὴν καρδιά μου τὰ στοιχεῖα
 ποῦ μοῦ θυμίζουνε τὴν ἄγρια καταφρόνια
 καὶ περασμένα μὲ ξυπνοῦνε χρόνια
 λυπητερά!
 Τὰ λούλουδα μοῦ δείχνουν δυστυχία,
 κι' ὁ ξάστερος ὀρίζων καταγιγίδες·
 χωρὶς συμπόνεσι μὴν κόβω ἀφ' τῆς ἐλπίδες
 τ' ἄσπρα φιερά!

Ὁ σιγαλὸς ὁ φλοῖστος μὲ τρομάζει,
 κι' ὁ ἥλιος μοῦ τὰ δείχνει ὅλα μαῦρα·
 στὸ αἶσθημά μου, ὄχιγος φέρν' ἡ αἶρα
 ἡ βραδυνή!

Μέσ' τὴν καρδιά μου χύνεται μαράζι,
 κι' ἀρρωστημένη ἡ ψυχὴ βογγάει!
 Μὲ πένθος ὑποδέχεται τοῦ Μάη
 τὴν ἡδονή!

Λούλουδα, ῥόδα, πράσινα βλαστάρια,
 πατιῶνται ἀπ' τὰ πόδια μου μ' ὀδύνη
 ὅση ὁ χρόνος μέσ' τὰ σωθικά μου χύνει
 μ' ἀσπλαχνιά!

φυτρώνουνε μὲ χάρι τὰ χορτάρια,
 κι' ἀπλώνονται χαρούμενα τὰ φύλλα!
 καὶ τρέχω γὰρ νὰ μαραθῶ μ' ἀνατριχίλα,
 στὴν καταχνιά!

Ν . . . ς.

Σ' ΕΣΕ

Ἄφες μικρὴ τὰ πείσματα ἄφες καὶ τὰ γενάτια!
 Μέσ' τῆς ψυχῆς μου βρίσκεσαι τὰ ἐρωτικά παλάτια
 κι' ἐκεῖ χρυσὴ βασίλισσα ἔχεις θρονὶ στημένο,
 σὲ στήθος ποῦ ἀμαχητὶ τόχεις κυριευμένο!

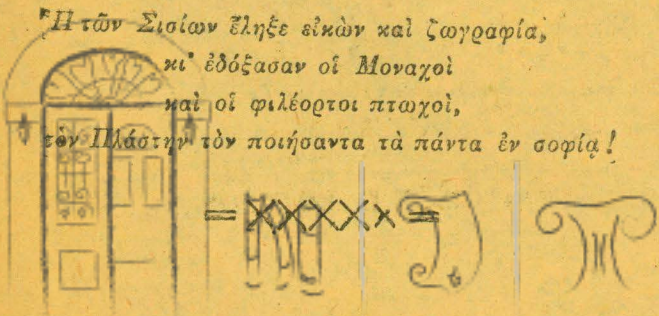
Ἄφες μικρὴ τὰ πείσματα γιατί' θὰ προσπαθήσω,
 ὅπως μ' ἐκατανίκησες νὰ σὲ κατανικήσω
 καὶ τότε Νέρων θὰ γενῶ καὶ μοναχὰ στοχάσω
 τὶ βάσανα θὰ ὑποστῇ ἡ ἀπιστὴ καρδιά σου!

Δ. Σ.

Στοῦ Ματαράγκα, βρὲ παιδιὰ νὰ πᾶτε νὰ ντυθῆτε
 νὰ κάμετε φορέματα ποῦ θὰ μὲ θυμηθῆτε.
 Ὑφάσματα ἐξαισία ὁ Σπῦρος ἔχει φέρει
 καὶ τώρα γιὰ τὴν ἀνοιξὴ καὶ γιὰ τὸ καλοκαίρι.
 Δὲν ψάλλωμιν ἐγκώμια τῆς ἱκανότητός του,
 παρὰ σὰς λέω μοναχὰ

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἡμερῶν δὲ αὐτῆς « Ἡλιος » κατέκριον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πράξιν τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ μετονομασίας τοῦ δήμου Κρανίων. Καὶ περὶ τούτου δὲν ἔχω νὰ εἰπω οὐδὲν, ἂν καὶ οὐδὲν συμμερίζομαι τὰς περὶ τῶν κ.κ. συμβούλων παρατηρήσεις, ἀφοῦ μεταξὺ τούτων ὑπάρχουν καὶ ἐπιστήμονες ἀριστα γνωρίζοντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις καὶ παραδόσεις.

Ἄφορμὴ νὰ γράψω τὰ ὀλίγα ταῦτα μὲ παρέχει ἡ ἀληθῶς νεοφανὴς γνώμη τοῦ κ. ἀρθρογράφου, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μεταβαπτισθῇ ὁ δήμος καὶ διὰ βραχυγραφίαν ὀνόματος ἀφοῦ τὸ Ἀργοστόλιον μετεπλάσθη ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου Regostio- ni ἢ Regostoli ὡς ἀπεκαλεῖτο τὸ μέρος παρὰ τῶν πρώτων ἐπισκεφθέντων τὴν νῆτον προνοητῶν. Καὶ ἀνέγνωσα μὲν ἄλλοτε ὅτι τὸ Ἀργοστόλιον ἠρέσκοντο τινες νὰ σχηματίζωσιν ἀπὸ τοῦς στόλους τοῦ Ἀργους ἢ ἀπὸ τοῦ ξενικοῦ Ergostolo σημαίνοντος ἰταλιστὴ τὴν φυλακὴν πλὴν οὐδέποτε συνέπεσε ν' ἀκούσω τὴν προέλευσιν τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ὁ ἀποσκιμαζὼν τὴν μεταβολὴν.

Καὶ ὅτι τὸ Ergostolo διὰ τοῦ ὁποίου ἴσως ἠθέλησέ τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ μέρος ὡς δεσποζόμενον πανταχόθεν ἀπὸ βουνά, ἠδύνατο νὰ μεταποιηθῇ εἰς Ἀργοστόλιον δὲν μὲ φαίνεται παράδοξον, ἀλλ' ὅτι προήλθεν ἀπὸ τὸ Regostoli θεωρῶ ἀδυνατώτατον.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων μὲ ἐπέρχεται ἡ σκέψις ὅτι εἰ τὸ πρῶτον ἐπισκεφθέντες τὸν τόπον ξενοὶ, δὲν ἦτο δυνατόν τὴν ἑως τότε ἀνώνυμον ἄκραν νὰ καλέσωσι διὰ λέξεως ἀνυπάρχοντος καὶ οὐδεμίαν ἐχούσης σημασίαν ἐν τῇ γλώττῃ τῶν. Τὸ σφόδρα πιθανόν εἶναι, ὅτι τὸ ἐν χορσὶ παρὰ τῷ λαῷ Ἀργοστόλιον, παρεφθάρη εἰς Regostoli παρὰ τοῦ κακῶς ἀντιληφθέντος ξένου.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα γε τόσον ξενόφωνος ἡ ὀνομασία Ἀργοστόλιον ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ σχηματισώμεν αὐτὴν ἀπὸ τὸ Ergostolo ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνυπάρχοντος Regostoli; Εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εὐρίσκεται ἡ ἐλάχιστη διαφέρουσα λέξις ἀργοστόλιον, σημαίνουσα τὸ ἔσχατον ὄριον μέρους τινός, ὅπως πραγματικῶς τὸ Ἀργοστόλιον εἶναι τὸ τελευταῖον ἄκρον τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ ἐν εἴδει χερσονήσου ἐκτεινομένης γῆς. Ἄλλ' ἐν τούτῳ δὲν εἶναι ἰκανοποιητικόν, μήπως ἀπὸ τοῦ ἀργός καὶ τελῶ δὲν ἠδύνατο νὰ διαπλασθῇ τὸ Ἀργοστόλιον τὸ ὁποῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐσημαίνα μέρος ἐνθα τὰ πλεῖστα ἔμενον ἀργὰ ἐηλαδὴ ἀκίνητα;

Αἱ τοποθεσίαι τῆς νήσου φέρουσι σχεδὸν πᾶσαι ἑλληνικὰ ὀνόματα, μαρτυροῦντα ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἔμεινεν ὑπερόχως ἑλληνικὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Τούτου ἀναμφισβητήτου ὄντος, δὲν ἐννοῶ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον νὰ μὴ δεχθῶμεν ὅτι τὸ Ἀργοστόλιον εἶναι λέξις ἀκραιφῶς ἑλληνικὴ ἀλλὰ νὰ ζητήσωμεν αὐτὴν εἰς παραφθορὰν ἀπὸ ξένης ἢ ἀνυπάρχοντος.

ΚΗ. Π. Μ.

Σ. Ζ. Τὸ Ἀργοστόλι, λέω ἡ γῶ, πῶς εὐνοία ξηγιέται καὶ πούθεν παράγεται καὶ τώρα πῶς βασιτέται.

Ἄν ἀφαιρέσετε τὸ ταῦ ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι,

λέει πῶς μένομεν ἀργαὶ ἀπὸ δεκάρες δλοὶ!

ἢ ἂν δὲν τὴν παραδέχεσθε τὴν ἐτυμολογίαν

πῶς τὸ Ἀργοστόλι προσηγορεῖται ἐρημωσιν καὶ ἀργίαν,

ἀρκεῖ νὰ τριγυρίσῃτε στοὺς δεινροφυτοὺς δρόμους

καὶ ὁ ἀπαντήσῃτε ἀναγὰ... πῶς ἔξῃ κλερονομίας!

ΔΕΥ ΣΑΒΑΤΟΥ

Εἰς ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰταλίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος κ. Διονύσιος Βινιερᾶτος ἰατρός.

— Ἀφίκετο εἰςγενεσιᾶκῶς ἐκ Ρωμανίας ἵνα ὀριστικῶς ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα, ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Νικόλαος Παπαντωνιάτος.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὸ σύνθημα ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξιδεῖν τοῦ ὁ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Π. Βίγας.

— Διατρίβει παρ' ἡμῶν ὁ ἐν Ὀδησσῷ ἐγκατεστημένος φίλος κ. Παναγῆς Ἀμπατιέλος.

— Τοῦς ἀτυχεῖς συμπολίτας Γεράσιμον Κωνσταντῖνον καὶ Διονύσιον ἀδελφοῦ Περᾶνη, συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας διὰ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπισυμβάντα φόνον τοῦ ἀδελφοῦ τῶν Δημητρίου φητοῦ τῆς νομικῆς καὶ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ σῶμα τῶν νοσοκόμων.

— Παραιτηθέντος τοῦ κ. Κιπάτου, κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἐν τῷ Δημ. Συμβουλίῳ ὁ δημοφιλεστάτος κ. Γεωρ. Λασκαρῆς Φωτινάκης, ἐφ' ὃ τὸν συγχαίρομεθα ὀλοφύχως.

— Ἀπελθόντος τοῦ κ. Ρωμάνου ἐπανῆλθεν εὐτυχῶς... ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίτση.

— Πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν ἡ οἰκία ἐν ἡ ἄλλοτε τὸ ὀδοντοίατρεῖον τοῦ Ἰωάννου Μηλιαρέση (ἔναντι δημάρχου) οὕσα διηρημένη διὰ τρεῖς κατοικίαις καὶ δίδουσα ἐνοίκιον 140 δρχ. μηνιαίως.

— Στοῦ Δραγῶνα τσιταμπίρες καὶ σπουδαῖα παγωτά, καραμέλες καὶ βροσλίμα καὶ ὅλα τὰ ζαχαρωτά.

ΠΡΟΣΟΧΗ οἱ καπνίζοντες τὰ καπνὰ τῶν Ἀδελφῶν Δ. Κουρούκλη νὰ μὴ ἀπατάσθῃ παρὰ τῶν μὴ δυναμένων νὰ μᾶς συναγωνίζονται διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν. **ΑΔΕΛΦΟὶ Δ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ.**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν
2	»	»	1 ἔτους
2 1/2	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκλογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΥΗΘΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ, Ν.Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ,
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ